

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2023. január

A tanulás útján

*Tanuljatok meg jól cselekedni,
törekedjétek az igazságra. Ézs 1,17*

E sorok írása közben még advent van. A negyedik gyertya meggyújtására készülünk. Sajnos a mi istentiszteleti rendünkben nincs adventi rorate, pedig nagy szükség lenne rá. Ebben a különös böjti készülődési időszakban a napot Istennel kezdeni és minden alkalom után a hajnali sötétből világosságban távozni a templomból, ki-ki oda, ahova feladatai szólítják, rendkívüli. Sok minden van a szívemben, amit én is az Úr elé viszek azért, hogy az idei karácsonykor az örömm teljessé lehessen.

Nagyon irigylem azon testvéreket és szolgatársakat, akik a távolinak tűnő jövőbe tervezni tudnak. Valahogy engem a ma ténye szorongat és arra igyekszem fókuszálni. Természetesen a ma, az heteket is jelent, de a hónapok esetében mindig bizonytalan vagyok. Az ézsaiási igevers a 2023. esztendő ökumenikus imahetének mottója. Mindazok, akik előkészítették ezt az imahetet, jóval hamarabb hozzá kellett hogy fogjanak a téma kiválasztásához és kidolgozásához. A 2022-es ökumenikus imahét különleges áldásának tulajdonítottam, hogy a szervezője Beran atya volt. Emlékszem arra az időszakra, amikor elkezdtem óbudai szolgálatomat, hogy akkoriban ő szerényen engedélyt kért a részvételhez. Az elmúlt januárban én betegségem miatt egyetlen helyen sem vehettem részt az imaesten, de élvezhettem a szolgatársak és spontán formálódó ökumenikus gyülekezetek imádságának erejét.

Az ökumené a kegyelem iskolája. Isten nem hagyja az embert elveszni, ezért különböző lehetőséget kínál a megmentésére. Én soha nem úgy fogtam fel a reformációt, mint a nagy szakadást, szkizmat, hanem úgy tekintek rá, mint Isten újjáteremtésének tervére. Természetes, hogy a szakadás fáj, az el nem fogadás, az üldöztetés nem Isten akarata, hanem az ember sérelme, amikor nem úgy történik valami, ahogyan szeretné. Ezért fontos a tanulás folyamata. Az iskolákban való közreműködésem a hitoktatás révén átlépte a huszonnolcadik évet. Ez idő alatt sok mindennek lehettem a tanúja. Találkoztam nagyon jó tanulókkal, akik unatkoztak a tanórán, mert fejlettebb volt az értelmük társaikénál. Ilyenkor fordult elő, hogy osztályozó vizsgát tettek, hogy egy évfolyammal feljebb kerüljenek. Ott viszont azzal szembesültek,

hogy szellemileg ugyan érettek, de korban fiatalok az új osztálytársakhoz viszonyítva.

Miért is írtam le mindezt? Az ökumené kegyelem-iskolájában nem kell rohanni, nincs szükség összevont vizsgára. Türelmesen és szeretettel kell jelen lenni a tanulmányi időszakban. Nyitottnak kell lenni a másik megismerésére, testvéri kezet nyújtani a másképpen köszönő testvér felé, és elfelejteni azokat a buta beidegződéseket, melyek szerint nekünk van igazunk. Ézsaiás nagyon bölcs próféta volt, akit Isten hívott szolgálatra, Ő maga készítette fel. Ézsaiás láthatta az Istent és nem halt meg! Láthatta a mennyek csodáját, szárnyas angyalokat, akik szolgálnak Istennek. A találkozás miatt bűnössége lett úrrá rajta, Isten viszont megtisztította száját égő parázssal, hogy amit mond, az tiszta, helyes lehessen.

A mindenkori hívó ember vágya az Istennel való találkozás. Nagy kérdés, hogy fel vagyunk-e készülve a találkozás következményére? Mi lesz, ha meg kell tagadnunk mindazt, amit helyesnek hittünk előtte, és miután Isten megtisztítja szánkat és elménket, mást fogunk igaznak tartani?

Különleges ez az igei mottó. Meg kell tanulni jól cselekedni és törekedni az igazságra. Mintha azt sugallná először, hogy a rosszat már ismerjük, eredendő bűnösségünk uralkodik felettünk, és bármikor tudunk aszerint cselekedni. Másodszor az igazság terjesztéséért is meg kell szenvednünk, mert a hamisságot könnyedén megtesszük, aszerint élünk. Pál apostol ezt olyan szépen leegyszerűsíti és megnevezi ketősségünket ó- és újemberként. Hitvallása legyen a mi iskolai mottónk: „Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszített vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.” (Rm 6,6)

Krisztus az, aki ezt a próféciaét életre kelti, hogy a kegyelem földi iskolájának sikeres tanulói lehessünk, és egykoron majd átvehessük a győzteseknek egykoron járó babérokoszorút, az örök élet ajándékát.

Tanuljunk együtt, legyünk jó iskola- és padtársak, hogy Krisztus jól cselekvő és igazságra törekvő gyermekei lehessünk 2023-ban is. Boldog Új Tanévet Kívánok!

Jakab Béla óbudai evangélikus lelkész

Saxa loquuntur – A kövek beszélnek

A Budapesti Történeti Múzeum vármúzeumi részlegében nemrég új kiállítás nyílt „A Sziget – Szent Margit és a domonkosok” címmel. Célja bemutatni az egykori kolostor romjai közt végzett legújabb régészeti kutatások eredményeit, leghíresebb „lakójának” személye köré sorakoztatva azokat. A tárlat az újlaki hívekből megkülönböztetett érdeklődést válthat ki, nemcsak a hely közelsége, de a „hozzánk tartozás” okán is.

Röviden, mégis helyesen: *Sziget*, hiszen a templomunkkal szemben elterülő vízrajzi képződmény a szóban forgó időben még természetesen nem Margit nevét viselte. De így, nagybetűvel nem csak a Duna által felépített szárazulatot jelenti, hanem – a fizikai mellett – a lelki értelemben vett elkülönülés helyét is. Időzzünk csak el kissé a szóhoz kapcsolódó képeken: béke/nyugalom szigete, sziget az árban, magányos sziget, elszigetelt, ... Hívogatón jó cím a kor történelmének és Margit életének ismeretében!

Már a múzeumon belüli eljutás is segít belehelyezkedni a korba: a Vár ősi falai között vezető folyosókon haladunk, lépcsőkön lépkedünk föl-le, mire a kiállítótérhez érünk. Itt aztán mind a kor történelméről, mind Margit életéről bőszeges – és nem feltétlenül közismert – információt kapunk a tárlat ismertető szövegeit olvasva. A sokféle tárgyi emlék mögött pedig minduntalan fölsejlik a Királylány alakja, akinek életéről egy rövid, de szuggesztív képi világú rajzfilm is láthatunk. Ennek Margit-ábrázolása mellett (hiteles arc-kép híján) Roskovics Ignác művészi elképzelése állítja eléink a Szent alakját. Hiányolok mellőle egy másik művészi látomást: Feszty Masa Margitot ábrázoló képét. (Utóbbit templomunkban láthatjuk; előbbinek nagyalakú, porcelánra festett változatát akár a tárlat megtekintése után is megcsodálhatjuk a két emelettel feljebb található, romjaiból tavaly augusztus 20-ára felújított Szent István-teremben.)

Saxa loquuntur. Evangéliumi mondat. Kissé módosítva – te saxa loquuntur, azaz rólad beszélnek a kövek – olvasható a szegedi Dóm téren, a megálmódó-épített Klebelsberg emléktábláján. Fokozottan igaz ebben a formában Szent Margitra: ő bár falakat nem rakott, jelenléte kisugárzott a kolostor köveibe, amit ma is érezhetünk a helyszínen (néhány kisebb faragott követ a kiállításra is elhoztak) – de sugárzott a környezetében kövekként szerzetesközösséggé vagy éppen országgá épülő emberekre is. Bizonyosan hihetjük, hogy sokukkal az Örök Országot is építette.

Hatásának titkába enged bepillantást a kiállítás több értelemben is kiemelkedő darabja, a Királylány vezeklőve. Ezt hordva sanyargatta testét, miközben szolgálói munka és imádság között megosztva idejét, hazájáért könyörgött az Úrhoz. Ahogy a dalban halljuk: „Mosogat a konyhán a királylány ...” és „Oltár előtt térdel a királylány ...” A sorok már akkor nagy hatással voltak rám, amikor évtizedekkel ezelőtt először hallottam a költeményt Sillye Jenő méltó megzenésítésében:

Keresztény szófejtés

monstrancia

szavunkat is inkább keresztényként, mint magyarként mondhatjuk magunkénak, a latin nyelvi eredetihez képest csak az s betű kiejtésén ([sz] helyett [s]) változtattunk. A szó a klasszikus latin nyelvben nem volt használatos, csak évszázadok múlva alakult ki egy sajátos tárgy sajátos megjelöléseként. A sajátos tárgy magyar(os) elnevezése pedig: ’úrmutató, szent-segtartó’.

A latin szó a *monstrare* igéből képezetett, melynek jelentése ’mutat’, és pedig úgy, hogy valakinek a figyelmét, a tekintetét ráirányítjuk valamire. A *monstrancia* elnevezés használatát az úrnapi ünnepének elrendelése (1264) után terjedt el – német nyelvterületen, mint a Magyar Katolikus Lexikon közli. Onnan kerülhetett Magyarországra, nyilván eleinte latin nyelvű, később magyar szövegekbe is.

Van a latinban egy másik ’mutat’ jelentésű ige is, az *ostendere*. Ez azt a fajta mutatást jelöli, amikor valakinek az orra elé tartok valamit, hogy lássa. Az itáliai egyházban ebből képezték az *ostensorium*-ot, amely szó tehát a *monstrancia* szinonimája. Az úrmutató neve a mai olasz nyelvben a szokásos végződés-módosulással persze már *ostensorio*.

Szaszovszky József

Kiegészítés a múlt havi laudes címszóhoz

A hagyományos, tehát a II. Vatikáni Zsinathoz kapcsolódó liturgikus reform előtti zsolozsma rendjében a reggeli imaóra zsolttáros részének záró eleme minden nap a zsolttároskönyv utolsó három zsolttára (148-150.) volt. A három közül kettő a *laudate* (’dicsérvétek’) szóval kezdődik, emiatt a források egyszerűen *laudes*-zsolttároknak nevezik őket. Ezt az elnevezést örökölte meg aztán maga az imaóra is.

Kurczné Szaszovszky Ágnes

Sík Sándor: Himnusz Szent Margitról

*Mosogat a konyhán a királylány, Szívében az égi bárány.
Halat is tisztít, követ is súrol. Példát vesz a szelid Úrtól.
Margit! Sápadtak látszol, Sápadtan virágzol,
Ugye, valaki vezet, Valaki fogja a kezéd,
Szíved lánggal ég, Jézus, Jézus a tiéd!
Kihalt a város, sötét a föld és messze még az ég.
De nem magányos, akinek Jézus fogja a kezét.
Oltár előtt térdel a királylány, Nézi őt az égi bárány.
Hazája bűnét egymaga bánja, Hajnalig tart az imája.
Szegény királylány, magyar hazáért égő áldozat.
A bárány lakomáján a mérhetetlen boldogság fogad!*

A Szent Margitra való emlékezést a kiállítás meglátogatásával is érdemes kiegészíteni (nyitva március 19-ig). Jó szívvel ajánlom mindenkinek!

Kemény Gábor

Mi vagyunk a Szabó-Udvary család

Újlaki családok

Mindketten gyerekkorunk óta járunk az újlaki templomba. Gyuri atya hamar meghívott minket az akkoriban virágzó plébániai kisközösségek életébe. Innen egyenes út vezetett Andrisnak a ministráláshoz, nekem pedig a gitáros kórusba. Tizenévesen még nem igazán ismertük egymást, de emlékeztünkben őrizzük a felejthetetlen újlaki kirándulások, a nyári napközök, karácsonyi színdarabok, szilveszteri bulik, locsolóbálok vidám hangulatát. 2000-ben már együtt jártunk lelkigyakorlatokra, valamint táborozni és gyerekeket táboroztatni. Részt vettünk a Napraforgó kisközösség létrehozásában és útjának egyengetésében. Kovács Gábor atya hittanórái és prédikációi által érlelődött komolyabbá a hitünk, ráadásul volt szerencsénk szerepelni és zenélni az általa írt *Jöjj, Lángoló* c. színdarabban. Ezek az élmények életre szóló munícióként szolgálnak életünk nehezebb időszakában.

Természetesen az esküvőnket is templomunkban tartottuk meg 2005-ben. A Mátyás-hegyre költöztünk, ahol azóta is élünk. Házasként Andris gyerekkori kisközösségéhez, a Mákvirágokhoz csatlakoztunk, amely a mai napig működik.

Csodagyerekeink születését a korábbi orvosi eredmények alapján nem reméltük, de legnagyobb örömkre mégis itt vannak velünk: Barnabás 13, Julcsi 4 éves, Rozi pedig 10 hónapos.

2016 óta szervezek zene baba-mama klubot a plébánián Dúdoló néven a kisgyermeket nevelő családok számára. Egyébként gyógypedagógus vagyok. Andris is gyerekekkel foglalkozik, a plébániáról több fiatalnak volt a rajztanára.

Hálásak vagyunk azért, hogy e plébánia nagy családjához tartozhatunk évtizedek óta és általa nagyon sok értékes ember barátai, ismerősei lehetünk.

Szabó-Udvary Orsolya

Disznóvágás

Január 28-án, szombat délelőtt 8 órától tervezzük, helyszíne a plébánia kövezett udvara és a konyha, a közösségi ház konyharésze. A disznó „feldolgozásra kész” állapotban érkezik hozzánk.

Azokat hívjuk, akiket érdekel ez a tradíció, akik szívesen megismertetik akár gyermekeikkel is, hogyan megy végbe egy ilyen nagy állat feldolgozása addig a pontig, amíg finom ételként meg nem esszük. Hogy ehhez nem feltétlenül kell egy gyár, egy húsfeldolgozó üzem, hanem néhány barát vagy rokon együtt képes megvalósítani az egész folyamatot. Ennek realitását és hagyományát szeretnénk közel vinni azokhoz, akiknek ez még nem volt, vagy csak régebben volt élménye.

A Budapest-Istenhegyi Szent László plébánia hívei és az ottani 443. sz. Szent László cserkészcsapat vezetői közül többen egy hagyományt teremtettek és sváb disznófeldolgozással már versenyeken is részt vettek szép eredményekkel. Ők ajánlották fel kedvesen, hogy szívesen eljönnek hozzánk „vendégszerepelni”, hozva saját bevált eszközeiket, berendezéseiket is. A helyszínen minket fognak tanítani és dolgoztatni. Tehát hozzunk magunkkal köpenyt, kötényt, éles kést, műanyag deszkát, hogy az egyik leggyakoribb tevékenységet, az aprítást sok kéz

legyen képes végezni. És öltözzünk fel jól, hiszen a program nagy részében szabadban leszünk. A disznóvágás hagyományos melegítő és szomjat oltó kellékei sem lesznek tiltottak – legalábbis a felnőttek számára –, hozhatunk olyanokat is a helyszínre.

Mindig lesz valami ehető, déltájban bőséges, gazdag leves, aztán főtt, sült ételek. A kolbásztöltés, hurkatöltés nyomán ehető és elvihető finomságok is előállnak. Ehhez majd anyagi hozzájárulást is kérünk.

Mindez egyelőre terv. Január 10-ig előzetes jelentkezést kérünk a disznovagas@ujlakitemplom.hu e-mail címre azoktól, akik szeretnének a fentiek alapján részt venni a programon. Tehát várjuk mindazok jelentkezését, akik jönnek. Külön hívjuk a cserkészeket és szüleit is, akik számára ezt ismerkedési lehetőségként is kínáljuk.

Azt gondoljuk, hogy a programmal alkalom nyílik személyes ismerkedésre, közösségi együttlétre. És az előállított finomságokból a következő nap szeretnénk elvinni egy-egy kis tányér kóstolót idősebb, magányosabb, szegényebb testvéreinknek a plébánián. Majd erre is kérünk jelentkezőket.

Harmat Péter

Karácsonyi koncert Újlakon

szubjektív beszámoló

Nem tudom, hány éve már, hogy a Sarlós Boldogasszony Kórus koncertet ad a karácsony előtti napokban, de azt hiszem, nyugodtan nevezhető hagyománynak. Számmomra legalábbis évek óta ez az advent vége felé járó idő egyik leginkább várt eseménye. És mindig örömteli, mindig élvezetes és felémelő. Már várni is jó rá. Mindig hozzájárul a karácsonyvárás hangulatához, ami valahogy több is, mint hangulat.

Igy volt ez az utolsó adventi vasárnapot megelőző estén is. Nagy gonddal és szeretettel összeállított műsort hallottunk, régóta ismert, népszerű daloktól kevésbé ismertekig, vagy akár a mostanáig teljesen ismeretlenekig. Volt, amelyiket lehunyt szemmel hallgatva szinte visszazálltam az időben.

Régi karácsonyok jöttek elő, az Időben már-már eltemetődő emlékek frissültek föl, jelezve, hogy nagyon is élnek. Addig mindenestre, ameddig én élek. Jó volt ez a koncert. Jó volt hallani a templomot betöltő gyönyörű, tiszta hangokat. Jó volt emlékezni, jók voltak a kissé kavargó emlékek, érzések, hangulatok. Jó volt megint átélni az emlékezés és a készület együttes élményét.

És szép a feldíszített templom is, a fenyőfák, a betlehemi jászol, minden. Kell ez is. De a karácsonyvárás valamiképpen, valamiért mégis belül van. Ennek átéréséhez kaptam segítséget. Köszönöm, Sarlós Boldogasszony Kórus.

-jéjé-

„Az egység imája”

November 26-án, szombaton, advent első vasárnapjának előestéjén templomunkba látogatott a 120 éves, Magyar Örökség Díjas Kodály Zoltán Férfikar. Közreműködtek az esti 6 órás szentmisén és utána "Magyar Advent – Békességóhajtás" címmel adtak koncertet. Vezényelt templomunk kántora: Tóth Miklós Zsolt karnagy.

Mint bevezetőjében elmondta, ha körülnézünk a világban ebben az adventi időszakban, láthatjuk, érzékelhetjük, hogy a sötétség nemcsak belőlünk fakad, hanem külső forrása is van, a globális válságok, a háborús helyzet. Ez ellen mi úgy tudunk felfegyverkezni a „lélek fegyverzetével”, hogy Krisztust öltjük magunkra, amire Ferenc atya is hív minket. Hiszen saját erőnkől olyan nehéz túlnőni sebzettségeinken, azonban Krisztus lelkülete, az egység lelkisége ebben is segíthet minket.

Ezt fejezte ki a férfikar ünnepi koncertje, ahol gyógyító érzés volt együtt sírni a Magyar Hiszekegy sorait. Mert sírásunkból, a fájdalom közös megéléséből, hogy lelkünkben a dal szárnyán szárnyra kel ez a fájdalom, gyógyító sírás lesz, könnyeink teremtő könnyek lesznek. A magyarságnak a rendszerváltás óta sem volt igazán ideje megállni a túlélési harcban, az egzisztenciális válságban, nem volt időnk elgyászolni halottainkat, sebeinket, az elszakított testvéreink miatt érzett fájdalom könnyeit. S együtt sírni. Nem pusztán fájdalom volt, amit éreztünk a koncert során, legalábbis én magam, hanem már a gyógyulás megtartó egysége is, ahogy erőteljes, határozott, teremtő hangon énekelték a férfiak mégiscsak „Az Egység imáját”.

Az egység imája... Éppen azon az estén, mise előtt kérte egy kedves ismerős, hogy küldjem át neki az egység imáját. Azt hiszem, nem véletlenül keresett meg éppen akkor. Hiszen valóban az egység imája volt ez a koncert, ahogy a szívünk együtt dobbant, egy szívvel énekeltük magunkban a kórusral a magyarság egységének imáját, ami maga a gyógyulás és béke forrása.

A testvéreinkkel való egység, szeretetkapcsolat – amint Krisztus Urunk tanított minket: úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket! – a legtöbb, amivel hozzájárulhatunk a világban való békéhez.

Hiszen itt a hangsúly a megtartottságunkon van már, hogy együtt elénekeljük a lelkünkben lévő szomorúságot. De a dalban, a közös éneklésben, ahogy a lelkünk összeér, már az együttesség ereje, az egészség, az Istenben való egység nyugalma, bizalma is ott van. Hogy mi egyek vagyunk, és ezen az egységen semmilyen múlandó földi hatalmi játszma, hatalmi vonalzókkal való visszaélés nem változtat soha.

Ez az egység az erőnk és a küldetésünk, és ezt kell elvinnünk a világba.

Szarvas Hajnalka

Kisgyermekesek imaköre

Az elmúlt hetek kísérleti időszaka során az alábbi felhívás érlelődött meg:

Szeretettel várom a kisgyerekes anyukákat – és ha megoldható, apukákat is – kététen keddenként (a nyugdíjas klubbal felváltva) a plébániára közös imádkozásra. Az éneklésen és imákon keresztül adunk hálát és imádkozunk a szándékokért a gyerekekkel együtt. Az alkalmak kb. egy órásak a Szent Margit teremben, 10 órától 11 óráig.

Kérdés és részvételi szándék esetén az alábbi e-mail címen keressetek: anita.indra@gmail.com. 2023-ban január 3-án, kedden tudunk először együtt imádkozni, hálát adni.

Indráné Oláh Anita

Dr. Pákh Tibor emlékére

Küzdelmes életének 98. évében el-
távozott közülünk Pákh Tibor bácsi.

Megpróbáltatásai férfikorának haj-
nalán 1945-ben kezdődtek, három évig
a Gulag kényszerű vendége volt.

1956. október 25-én a parlamenti
vérengzés során egyazon helyre mene-
kültünk a gyilkos golyózápor elől, a
Parlament déli árkádjá alá. Mi bátyám-
mal megmenekültünk, Pákh Tibor sú-
lyosan megsebesült.

Az 1963. évi részleges közkegye-
lem során mi kiszabadultunk, Pákh Ti-
bor több társával bent maradt. S abban
a *fojtva-fojtott odva-szűk világban*
Pákh Tibor tiltakozásul éhségstrájkba
kezdett.

Sötétzárka, kényszertáplálás, sötét-
zárka, kényszertáplálás, és hogy
mindez nem tántorította el, elektrosok-
kok sorozatával *kezelték*. Elmondása
szerint azért élte túl ezt a gyilkos *terá-
piát*, mert végig imádkozott.

1971-ben engedték szabadon, miu-
tán a gyalázatos pszichiáterek bolond-
nak nyilvánították. Elég nagy szegény,
hogy nem egy magyar, hanem egy
svájci pszichológus professzor véle-
ménye kellett ahhoz, hogy elismerjék
abszolút tisztá, normális állapotát.

A 80-as évek elején csatlakozott a
lengyelek éhségstrájkjához, 1988-ban
a belvárosi templomból vitték el a pszi-
chiátriára. Hite és tántoríthatatlan igaz-
ságszeretete miatt a politikai életből ki-
rekesztették.

Temetésén csak mintegy negyve-
nen-ötvenen vettünk részt december
16-án Komáromban. A lelki üdvéért
bemutatott szentmisét a Mindenkor
Segítő Szűz Mária templomban Lado-
csi Gáspár püspök úr celebrálta a len-
gyel nemzetiségi templom plébánosá-
val, aki lengyelül emlékezett meg Pákh
Tiborról. (A legszebb méltatást Pákh
Tiborról egy fiatal újságírótól, Mező
Gábortól olvashatjuk.)

Udvardy László

Lelki nap volt Újlakon

Az adventi készüllet során a Sarlós Boldogasszony plébánia szervezés-
ében december 3-án délután lelki napot tartottunk, amelyet előesti szent-
misével zártunk. A lelki nap vendéglőadója Laurinyecz Mihály atya volt,
a PPKE tanszékvezető egyetemi tanára. A Szent István termet szépen be-
népesítő érdeklődőknek azt a kérdést tette fel, hogy a napjainkban érzékel-
hető és tapintható történelmi, politikai, gazdasági, lelki változások felfog-
hatók-e az „idők jelei”-ként, és van-e kapcsolat a jelen helyzet és a Szent-
írás szerinti „végidők” között.

Bevezetőjében kérdésként fogalmazta meg, van-e az utóbbi időben egy-
házunkon belüli átalakulás, illetve történetiségében hogyan fogható fel
mindaz, ami a II. Vatikáni Zsinat után bekövetkezett, és ha igen, mindez
hogyan hatott a magyar katolikus hitéletre.

A megadott kérdéskörök felvázolása után a hallgatóság csoportokra
oszlott, úgy érvelt és vitatkozott a feltett kérdéskörökről, és megkísérelte
felvázolni az „egyszerű katolikus hívő” szemszögéből a teológiailag is ne-
hezen megfogható gondolatok lényegét.

Az a vélemény alakult ki, hogy a trentói zsinat után szükségképpen
megerősödött a szinodalitás, vagyis a párbeszéd, a vélemények közeli-
tése. Ez utóbbit illetően szóba került ugyan a mai ún. német út is,
amely mintha „felvizezné” az eredeti szentírási gondolatokat és mindent
egy kalap alá söpörne. Ettől függetlenül az egyszerű hívők körében tetten
érhető nap mint nap az ökumenikus gondolkodás. Ennek nem akadályá,
hogy a gondolat a protestáns felekezetektől indult ki. Emlékeztettünk rá,
hogy már Magyarországon is gyakorlata van az ökumenének (januári öku-
menikus imahét).

Csoportunkban további kérdésként merült fel a „laikusok térnyerése”.
A résztvevők úgy gondolták, hogy a hívők nincsenek kellően bevonva a
liturgiába, egyfajta „klerikalizmus” ma is létezik. – A „szinodalitás” fogal-
máról és gyakorlatáról a csoport többsége úgy fogalmazott, hogy az a vi-
lágban megjelenhet, de nem a mi helyi egyházunkról, hanem csak a nagy,
egyetemes egyházzól szól. – Szóba került tehát a hívek, például a nők in-
tenzívbe bevonása a liturgiába. Ebbe az irányba tett lépés volt nők akoli-
tussá avatása.

A „nyugdíjas pápa” (XVI. Benedek) státusza és döntése is megosztotta
a kiscsoportot. A nagyra becsült Ratzinger bíboros teológiai és irodalmi
munkásságát, személyének az egyházban betöltött súlyát, jelentőségét
senki nem vitatta. Visszavonulását ki különleges, ki természetes döntés-
ként fogadta el. A véleményt megfogalmazók nem zárták ki, hogy ilyen a
jövőben is előfordulhat.

Az igen szerteágazó kiscsoportos beszélgetések további témákat dol-
goztak fel, ezeknek itt csak címeit közöljük:

1. *Az egyház történelme során mik voltak „az idők jelei” és hogyan vá-
laszolt azokra az egyház?*

2. *A saját életemben voltak-e már olyan jelek, amelyek arra utaltak,
hogy itt az idő bizonyos cselekvésre?*

3. *A mai korban „az idők jeleinek” számít-e a genderkérdés, a migráció
és a háborús helyzet?*

4. *Vannak-e az egyházon belül olyan jelek, melyek arra utalnak, hogy
átalakulás folyamatában vagyunk?*

5. *Bizonyos jelekből lehet-e arra következtetni, hogy közel a világ vége?
Közösségeknek szeretettel ajánljuk Misi atya kérdéseit megvitatásra.*

Fülöp Györgyi

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:
hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰,
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰.

Szent Mihály kápolna:
minden hó első vasárnapján
és 18-án 16⁰⁰.

Iroda: (1023 Bp., Bécsi út 32. Tel: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰-tól 12⁰⁰ óráig, kedden,
szerdán, csütörtökön 16⁰⁰-tól 18⁰⁰ óráig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és min-
den hónap első szombatján az esti misék után
19³⁰-ig.

Zsolozsma: pénteken laudes 7⁰⁰, vasárnap
vesperás 17³⁰, minden hónap 27-én Szent Mar-
git vesperás 17³⁰.

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap
21-én a 18⁰⁰ órai szentmisét (vasárnap esetén a
9-es misét).

Gyermeket váró házaspárokért ajánljuk fel
minden hónap első szombatján a 18⁰⁰ órai misét.

Rózsafüzér: keddi napokon 17³⁰-tól a temp-
lomban.

Könyvtár: vasárnap 9⁴⁵ és 10³⁰ között.

Bibliaóra minden hétfőn 19⁰⁰ órakor a Szent
Margit teremben.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái hétfőn
és csütörtökön 19⁰⁰ órakor kezdődnek a Szent
István teremben.

Nyugdíjasklub: január 10-én és 24-én 10 óra-
kor a Szent Margit teremben.

Dúdoló: zenés foglalkozás 4 éven aluli gyere-
keknek és kísérőjüknek minden csütörtökön 10
órákor a Szent Margit teremben.

*A szentírást olvasni annyi,
mint Krisztustól tanácsot
kérni.*

Assisi Szent Ferenc

Hírek

Advent 3. vasárnapján a ½ 11-es szentmisén 51 testvérünk vette fel a **szent kenetet** templomunkban. Többek kérésére közöljük a szentséget kiszolgáltató pap szavait:

E szent kenet által és nagy irgalmassága szerint segítsen meg téged az Úr a Szentlélek kegyelmével; szabadítson meg bűneidről, üdvözítsen téged, és erősítsen meg jószágosan!

Templomunk karácsonyi díszítése december 17-én a műszaki munkacsoport szervezésében történt. Ezúton mondunk köszönetet a karácsonyfákat befaragó-beállító és feldíszítő férfiaknak, valamint a betlehem darabjait, szobraikat megtisztító és elhelyező testvéreknek, és nem utolsósorban a takarítónak, aki a nagy munka után tisztává varázsolta templomunkat.

December 24-én délután a **pásztorjáték** nagyszámú közönséget vonzott. Köszönjük a szervezők és színjátszók munkáját!

Január 6., péntek: **Vízkereszt, Urunk megjelenésének napja, kötelező ünnep.** Templomunk miserendje: előesti mise január 5-én este 6-kor, az ünnep napján: reggel ½ 7-kor, 9-kor és este 6 órakor.

A Szent Margit halálának évfordulójához kötődő emlékmisét idén január 15-én, vasárnap 11 órai kezdettel celebrálja Erdő Péter bíboros úr a margitszigeti romoknál.

Idén január 15. és 22. között kerül sor az **ökumenikus imahétre.** A részletes programot hírlevélben és hirdetőtáblán fogjuk közölni.

Családi események

Házasságot kötöttek:

december 10-én Széplasz Szilárd János és Pörös Ivett

Halottaink:

Nagyné Dr. Gólya Márta (78), Kovács József (93), Keszler Lászlóné Mária (88), Homonnai Árpádné Julianna (77), Spitkó Andrásné Margit (91), Mátyás Károly (90)

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Budapest-Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

e-mail cím: ujlakihangok@ujlakitemplom.hu

Szerkesztő: Szaszovszky József, **műszaki szerkesztő:** Havasiné Zentai Edit

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános